

Jelikož nevím, podaří-li se nám vyplodit ještě další číslo Občasníku, raději se s vámi rozloučím již teď. K loučení patří hlavně poděkování:

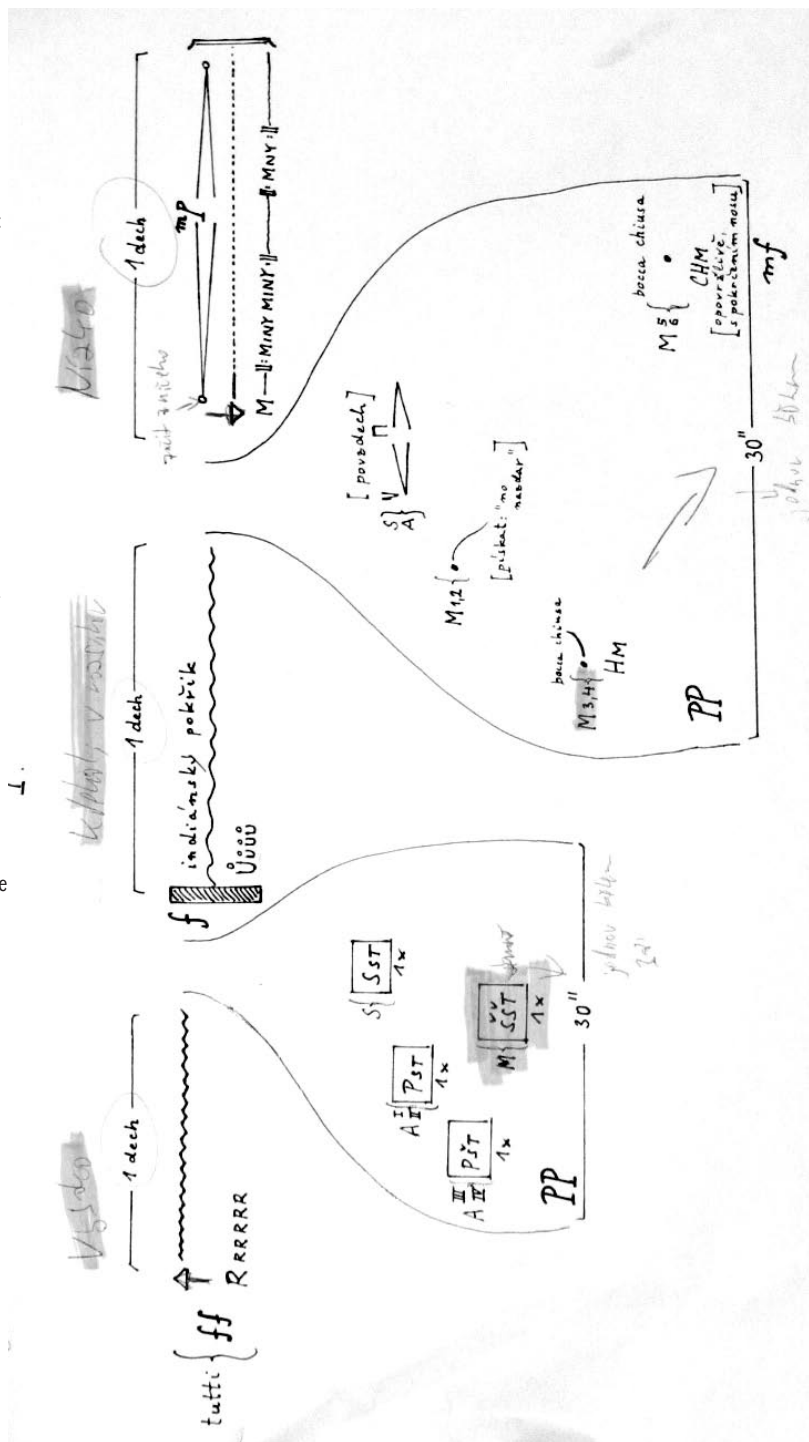
- Haně Fabiánové za krásné básničky o sbormistrech
- Zdeňkovi Okleščkovi za uvádění koncertů i společenského večera (chcete-li můžete navštívit jeho internetové stránky www.zdenekoklestek.cz

- všem pilným zapsavačům veselých výroků
- opisovačům, kteří vládnu klávesnicí rychleji než já
- sbormistrům za krásnou muziku, co nám přinesli i napsali

- i vám všem, že jste přijeli a pomohli tvořit krásnou atmosféru festivalu

mějte se krásně a prvního dubna 2009 startujeme přihlášky na další ročník...

Jirka Zenkl

Ukázka not čtvrtého ateliéru - tohle asi bez instruktaže sami nezapíšíte, co?

OBČASNÍK č. 3

festivalu BOHEMIA CANTAT LIBEREC

21. - 24. 8. 2008

Tak máme již část festivalu za sebou, sboristi se holedbají, jak o vše již bravurně zvládají, sbormistrři se nervózně ošívají, že s nácvikem ještě nikam nepokročili a pravda je někde uprostřed. zaslechli jsme, že v šestém ateliéru někdo vedl takové ty poraženécké řeči, že to asi vše nastudovat nestihnou a jestli by se nedala některá skladba vypustit... (zřejmě nováčci). Neváhali jsme, podívali se na jejich reperoár a našli řešení, žádná skladba se vynechávat nebude, ale dvě z nich by se daly spojit - máme na mysli „Jezdím bez nehod“ a „Mistry“, nově by se skladba jmenovala „Mistry jezdím bez nehod“.

Meziřečí náčelníka (náčrt, 23.8. ve 3.15 - 3.57 k ránu ve Stamině, u klavíru a sklenic)

Už druhý rok jezdím do Liberce („a já prosím nechte zvony znít“) s větším napětím, než kdykoli dříve. Jsem připraven na to, mít téměř celé tři dny vystrčená sociální tykadělka a velmi citlivě vnímat pocity účastníků, jejich spokojenost i kritiku. S potěšením musím konstatovat, že negativních ohlasů je minimum (upřímně řečeno si na žádný nemůžu právě vzpomenout - viz čas psaní), aneb když se nepochválíme sami, nikdo jiný to za nás neudělá. Malinko vážněji... Vřelé a upřímné díky všem účastníkům (sbormistrům i zpěvákům) za nadšený přístup ke všemu, co festival nabízí - namátkou relativní dochvilnost (to tam nech, to je výborný - „jestli chceš, nezůstane na mě ani kůže“) příchodů na rozezpívání a zkoušky, stejně tak za plný koncertní sál viditelně spokojených diváků a hlavně za šťastné tváře všech, které potkávám (neprodávaj tu trávu?). Přesně pro tyhle okamžiky desítky dobrovolníků rok co rok festival připravují. Ksichtěte se stále tak, pro nás je to nejlepší odměnou a vezte, že s tím nepřestanem. PS: Naléhavá prosba - zkuste se aspoň trochu (3-4 hodinky by mohly stačit, poznámka zapisovatele...i když jak komu, poznámka autora) vyspat před nedělním koncertem.

PS2: Stamina bude objednána i na zítřek (dnešek, no, prostě na noc ze soboty na neděli).

Ptali jsme se, jak se bydlí v tělocvičně:

- jo, v tělocvičně je fajn
- a nevdá, že je vás tam tolik?
- ne, uprostřed je ještě „šest půlek místa“

- my jsme tam nebyli moc kvůli sprchám a tak...
- však jsme sem přijeli zpívat a ne se mejt! jen ráno mne našťvaly nějaký ženský, krafaly už v osm, jaký si maj udělat stíny, jestli modrý nebo zelený...
- no, někdo, když se ráno probudí, tak už rovnou stíny má, takový fialový...
- hmm, to jo
- no a někdo se třeba ani neprobudí...
- ??? :-), jo, to pak má stíny takový namodrale šedý... (a je mu to jedno)

a jiný názor?

- v tělocvičně je to dobrý, kromě tý kaťuš, co zpívaly ty krůty (prý něco mezi slepicí a krávou) o půl třetí ráno... vědět kdo to byl a mít ráno kýbl s vodou...

Napadá nás něco o vzájemné ohleduplnosti... ale na to přijdete sami.

zaslechli jsme během společenského večera:

- jé, co to je? to venku prší?,
- ne to mejou okna kulturáku jak se z těch stavenišť okolo prší, tak to prostě často mejou
- a co ty blesky? to si to jako fotěj?
- no jasně, aby jim věřili, že to umyli a že pracovali, zítra to bude zase zaprášený

zaslechli jste a zapsali v ateliérech:

A1 _____
no to už je něco! středověk neskončil, středověk trvá!

(po dvojím vrácení fráze) ano, čistota půl zdraví

s tou latinou se budeme držet německé výslovnosti. tady v Reichenbergu...

nenechávat digitální ticho mezi jednotlivými hodnotami! (Surrexit...)

Aby to nebyli taková ti bulaci na Volze (k vylehčení chorálu)

všelicos se dělo v kostele... (k tanci v textu chorálu)

(k selhání hlasu) už nějak dochází baterky

dostat se z těch osidel, z toho krunýře dob

to chce odzpívat ty kilometry těch žalmů

teď bude to překvapeníčko, teď bude středověk

nenechte tu frázi chcípnout

Bohemia cantat - zázraky do tří dnů, nemožné na počkání

ti lidi ji nějak nechtějí vyhodit z okna (o antifoně)

když vidíte, že soused modrá a fialová, necháte ho nadechnout a počkáte (o zlatém pravidle střídavých nádechů)

jako hustá kapalina, která sice teče pomalu, ale přesto teče neoblomně

asi bychom měli zpět ke strojům (po polední pauze)

ještě budeme mít hezký sny (po očištění tabule benzínem - omylem popsané nesmazatelným fixem)

těch pauz malých tam nacpali Solemání moc

to jsou divný noty, co? já si taky říkám (ke kulatým notičkám v pěti linkách)

A6 _____

(1. den při nácviu gloria) a jedeme až do konce ve stylu trhej!

(k mužskému sboru při nácviu láska je láska) abyste stihli „kluci s holkama“

no takhle to napsala, je to taková sprostárna

zazpívejte tam cokoli, každé špatné tón je alternace

ty fráze jsou skoro stejné, akorát se od sebe liší

A2 _____

To zdaleka není to nejtěžší, co musíme překonat! mám v zásobě ještě několik těchto vět motivačního charakteru...

Třikrát jsme to už zpívali, už to umím nazpaměť. To musíte dát taky.

Když nebude zbylí, tak odzpíváme koncert jenom v altech! To zní moc pěkně.

Chválím basy! Na to, že to jsou basy, tak je to báječný.

Není to těžký jenom to tak vypadá.

To by byla další brutální ostuda na hlavu tenorů a my už jsme jich měli tolik, že si další nemůžeme dovolit.

Musíme se chovat zvukově úsporně.

pozdě přichází zpěvačky: Nemáme si kam sednout! ČS: Jo milé dámy, kdo pozdě chodí, až se ucho utrhne.

Dávejte pozor na vokály, každé dřepí v krku někde jinde.

Měla by tu zavládnout příjemná egoistická nálada, zpívejte „já, já“, chlapi to zvládnou.

Zpívají jen alti a basy! ... Soprány nemachrujte!

Nebudte urputní, teď se mi můžete výjimečně vysmívat.

Tohle je radniční sklípek, který byl svědkem nezřízené pijatiky, naším úkolem je sem vrátit trochu kultury, jen nevím, jestli se nám to povede.

Jako každé tenor a sbormistr jsme ješitnej.

Pořádně artikulujte a bude se vám lépe žít.

Dámy, v tomhle místě vám garantuju, že vás uslyší polohluchá babička v 25. řadě.

Vy to u míte, to já vám to kazím.

Tenoři, ten váš život věčně je jak skomírající svíčka.

Chlapi, víte co je to tenor? To je diagnóza.

Zkusíme to prvně všichni dohromady... orientační běh minovým polem.

Zpíváme C a ne Cis, tady jsme na to narazili a máme odřené nos.

Zpívání vám musí urvat duši, já na to v neděli osobně dohlídnu.

Bud' te tam včas, pak to vypadá, že z zpíváte jiné noty.

Všichni se to naučíme na sopránech.

Zatím o tu vypadá, že jste „jen já a moje noty a když to půjde, kouknu na dirigenta“, pojďme to změnit.

Pro sbormista je velký riziko, že se zahledí na sličné zpěvačky a nedá včas nástup.

Šel jsem brzy spát, protože jsem postižená profesionálně „tenorovitost“ a byl bych nepřijemnej.

A4 _____

Dobrý, teď by to začlo pokračovat.

Vidíte, to mne ani nenapadlo se to učit z paměti, já už totiž bez not tu hudbu vůbec neslyším.

Úplně Chip a Dale by to bejt nemuselo...

Nevím, jestli je to nejlepší cesta, ale minimálně je výrazná.

Zůstaňme u hudby, anekdot je dosti.

I muži mají své tóny.

Vy dva jste Šebestová a tak dále.

Tento interval je malá sekta.

Vidíte, to mě ani nenapadlo se to učit z paměti, já už totiž bez not tu hudbu nejsem schopen slyšet.

Vy to děláte až tak jako laškovně, ale ono je to tak asi napsané.

Při řešení výslovnosti „think“
Mára: Ach, thinku, thinku...

Debata o barvě tónu: MS: Zkuste si vzpomenout, že jste taky někdy byla v opeře. Soprána: Ale jen mezi divákama...

O pauze někdo hrál na klavír... MS: Víte, že na ateliéru Musica Nova je Beethoven zakázán? No, dobře, když je

nějak aleatorně mikrotonálně zpracován, tak budiž.

MS: Kdo mi zase přeházel noty? Mára: Alzheimer!

A3 _____

(při úvodním slově ke skladbě Róze) Luboš Fišer byl autor filmové hudby a toto je jedna z jeho mála sborových skladeb, je to takový sborový horor.

(u stejné skladby Vám už se ty disonance tak dostaly do krve, že C dur je náhle velký problém.

(basista si stěžuje u Martinů Zvěstování, na příliš hluboké tóny a žádá o dovolení je zpívat o oktávu výš) Já vím, ale lepší je horká pára nad hrcem, než o oktávu výš v tomhle místě.

Bsi, vy jste to si to zabarvili ještě drsnější disonancí než Lukáš zamýšlel. Jestli to děláte úmyslně, tak jse frajeři.

Lukáš měl velkou tužku a kdyby tam chtěl ritardando, tak ho tam napiše.

Diplomky o bohemia cantat

Víte, že o Bohemia cantat se píšou diplomové práce? Nedávno jednu dokončila Bára Novotná a už vzniká další dílo Jitky Jindřichové. Jitka právě připravuje dotazník pro účastníky festivalu, tak pokud byste jí chtěli trochu pomoci tím, že dotazník vyplníte, napište jí email na adresu: jinnjitt@centrum.cz
Jitka předem děkuje

---

pokud jste byli na společenském večeru, jistě jste viděli veselou soutěž ateliérů v živých obrazech na hudební téma

(pokd jste to zmeškali, o hodně jste přišli, protože to bylo vtipné a zábavné a hlavně vaše - díky vám) přinášíme vám výsledky soutěže:

7. místo - Ateliér 3 - „Na počátku bylo ticho a tma“ - 0 bodů

6. místo - Ateliér 4 - „Čtvrttónové ticho“ - 10 bodů

5. místo - Ateliér 5 - „Zuzana zpívá“ - 12 bodů

4. místo - Ateliér 2 - „ppp“ - 24 bodů

3. místo - Ateliér 1 - „Klášter v Clynn po morové ráně“ - 37 bodů

2. místo - Ateliér 7 - „Ladič pijan“ - 58 bodů

1. místo - Ateliér 6 - „Políbení múzou“ - 65 bodů

všem zúčastněným děkujeme i gratulujeme!